Број: С1 3 У 032310 20 Увп
Сарајево, 21.04.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у апелационом управном вијећу састављеном од судија Динке Бешлагић-Човрк, предсједнице вијећа, Срете Црњака и Весне Трифуновић, чланова вијећа, уз судјеловање записничарке Маиде Абази, у управном спору тужитеља ЈП Електропривреда БиХ д.д. Сарајево, Вилсоново шеталиште број 15, Сарајево, против рјешења број: ЈН2-01.07-1-551-6/19 од 21.03.2019. године, туженог Уреда за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, одлучујући о захтјеву тужитеља за преиспитивање судске одлуке–пресуде вијећа за управне спорове Суда Босне и Херцеговине број: С1 3 У 032310 19 У од 09.09.2020.године, у нејавној сједници, одржаној дана 21.04.2021. године, донио је сљедећу

П Р Е С У Д У

Захтјев тужитеља за преиспитивање судске одлуке се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом вијећа за управне спорове овог суда, број и датум наведени у уводу, одбијена је тужба тужитеља изјављена на рјешење туженог, број ЈН2-01.07-1-551-6/19 од 21.03.2019.године, којим је усвојена жалба понуђача „Еуцом“ д.о.о. Нови Београд изјављена против одлуке број: 02-5603/19 од 20.02.2019. године, уговорног органа ЈП Електропривреда БиХ д.д. Сарајево, у поступку јавне набавке техничких хемикалија за потребе филијале Термоелектране „Какањ“ Какањ и филијале Термоелектране „Тузла“ Тузла и поништени су акти: одлука број: 02-5603/19 од 20.02.2019. године и тендерска документација број: 2000024550 од децембра 2018. године и њене измјене и допуне број: 02-4918/19 од 13.02.2019. године, те је усвојен захтјев жалитеља за повраћај уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 7.500,00 КМ

Тужитељ је благовремено поднио захтјев за преиспитивање побијане одлуке (у даљем тексту захтјев) због повреде правила поступка који је претходио доношењу побијане одлуке, на начин да је вијеће за управне

спорове пропустило цијенити све наводе тужбе, чиме је повријеђена одредба члана 39. Закона о управним споровима БиХ. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине.

У захтјеву истиче да је доставио допуну тендерске документације свим понуђачима и, с тим у вези, продужио рок за примање понуда, а на који начин је поступио у складу са условима прописаним у ставу 6. члана 53. Закона о јавним набавкама и уз поштивање свих основних принципа јавне набавке, а што вијеће за управне спорове није цијенило. Додаје да је путем допуне тендерске документације, свим понудачима дао јасне и прецизне информације када је у питању набавка дозволе за прометовање прекурсора. С тим у вези, указује на релевантне одредбе Закона о спрјечавању и сузбијању злоупотребе опојних дрога („Службени гласник БиХ", број: 8/06), јер тужитељ, у циљу обављања основних дјелатности производње и дистрибуције електричне енергије, мора набављати и сировине, чији је увоз, извоз и транзит регулисан поменутим Законом. Будући да је он крајњи корисник прекурсора, његова је обавеза да обезбиједи дозволу за увоз и прометовање истих. Стога је у одлуци број: 02-5603/19 од 20.02.2019. године на јасан и прецизан начин указао да се питање набавке дозволе за прометовање прекурсора рјешава на исти начин као и набавка дозволе за прометовање отровима на велико (која је такође била предметом набавке о којој је ријеч). Истиче да су потенцијални понудачи били упознати са релевантним законским одредбама које регулишу материју увоза и прометовања отровима и прекурсорима, јер се ради о специфичној врсти робе, чији увоз и промет не могу обављати све фирме, већ искључиво фирме које су специјализиране за такву врсту робе.
Истиче да је добио збирну дозволу за промет одређене врсте твари у одређеном периоду, а појединачну дозволу за увоз, извоз и транзит одређене пошиљке прекурсора се може издати тек када тужитељ достави назив понуђача са којим има закључен уговор. Додаје да је Суд БиХ пропустио недвосмислено и експлицитно навести разлоге који упућују на неусклађеност тендерске документације са Законом о јавним набавкама, односно на који начин је тужитељ нејасно и непрецизно поставио услов у вези одређивања прибављања дозвола и њиховог титулара.

У одговору на захтјев тужени орган је предложио да се исти одбије као неоснован.

Заинтересирана лице Кемокоп д.о.о. Тузла и „Еуцом" д.о.о. Нови Београд, нису доставили одговоре на захтјев.

Захтјев за преиспитивање судске одлуке, није основан.

Вијеће за управне спорове је и по схватању апелационог вијећа овог суда, правилно оцијенило да је побијана одлука туженог, правилна и законита. За такву одлуку је дало ваљане разлоге које прихвата и ово апелационо вијеће.

Из стања списа произлази да је тужитељ као уговорни орган покренуо поступак јавне набавке техничких хемикалија за потребе филијале Термоелектране „Какањ" Какањ и филијале Термоелектране „Тузла" Тузла за који је обавјештење о набавци број: 986-1-1-407-2-405/18 од 25.12.2018. године објављено на порталу јавних набавки. Понуђач „Еуцом" д.о.о. Нови Београд је

изјавио жалбу против тендерске документације, а уговорни орган је одлучујући о истој дана 20.02.2019. године донио одлуку број: 02-5603/19 којом се жалба дјелимично усваја и то у дијелу продужења рока за пријем и доставу понуда. Против ове одлуке је наведени понуђач изјавио жалбу, а тужени је донио оспорено рјешење којим се жалба усваја, поништава одлука од 20.02.2019. године и ТД и њене измјене. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења јер је закључио да уговорни орган у ТД није дао потпуне информације у погледу предмета јавне набавке, тј. у погледу обезбјеђења дозволе за прометовање прекурсора.

И према схватању овог апелационог вијећа, правилан је закључак вијећа за управне спорове да је побијано рјешење туженог органа правилно и законито јер се заснива на потпуно и тачно утврђеном чињеничном стању и правилној примјени материјалног права. Наиме, у конкретном случају саставни дио тендерске документације је и техничка спецификација у којој су у тачки 4. регулисане обавезе наручиоца. Уговорни орган је дана 13.02.2019. године извршио измјену тендерске документације на начин да је у тачки 4. додао нову тачку 4.11. којом је прописао да наручилац обезбјеђује дозволу за обављање дјелатности увоза и прометовања отровима на велико од стране Федералног министарства здравства и сноси све трошкове у вези издавања тог документа. Међутим уговорни орган је у одлуци од 20.02.2019. године навео да на исти начин уговорни орган мора добити и одговарајућу дозволу за увоз и прометовање прекурсора. Неусклађеност тендерске документације са Законом о јавним набавкама огледа се у томе, како то, и по закључку овог апелационог вијећа, правилно тужени закључује, што је овако постављени услов нејасан и непрецизан у вези одређивања прибављања дозвола за прметовање прекурсора и њиховог титулара, због чега се приговори из захтјева истакнути у том правцу као неосновани одбијају.

С обзиром на изложено, апелационо вијеће налази да је тужени правилно одлучио када је уважио жалбу, а наводима тужитеља у тужби, као и у захтјеву за преиспитивање судске одлуке није доведено у сумњу утврђено чињенично стање у току поступка. Вијеће за управне спорове је правилно истакло да је поступак јавне набавке формалан поступак који има за циљ да се јавна средства користе на најефикаснији начин, при томе обавеза уговорног органа је да омогући једнак третман свим учесницима поступка, без било какве дискриминације сваког од учесника, те да је због тога и прописан облик и садржај Тендерске документације који у себи садржи и техничке спецификације роба и/или услуга које су предмет јавне набавке. Садржај тендерске документације је прописан у Закону о јавним набавкама БиХ („Службени гласник БиХ", број 39/14) и Упутству о припреми модела тендерске документације и понуда („Службени гласник БиХ", број 90/14), које упутство је и донесено у складу с чланом 53. став 4. овог закона. У складу с цитираним чланом закона, у тендерској документацији уговорни орган даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима/понуђачима довољни за припрему захтјева за учешће, односно понуда на стварно конкурентској основи. Уговорни орган дужан је придржавати се услова постављених у тендерској документацији како би се избјегла могућност фаворизовања одређеног понуђача, или створила несигурна пракса код достављања понуда од стране појединих понуђача, уколико су услови из

тендера, нејасни или конфузно постављени. Са друге стране, Уред за разматрање жалби БиХ је у поступцима јавне набавке, дужан пазити на апсолутно битне повреде закона које могу довести до поништења поступка у потпуности или дјелимично по службеној дужности, како што је између осталог, неусклађеност тендерске документације са Законом о јавним набавкама или подзаконским актима, која је довела до немогућности утврђивања основаности жалбених навода или која је довела до нарушавања основних принципа овог закона, односно незаконите додјеле уговора (члан 103. закона).

Поступак јавне набавке је, како је већ истакнуто, строго формалан поступак и формалитет није успостављена да би био сам себи сврха, него да би обезбиједио једнак третман и недискриминацију свих понуђача. Ова основна начела морају бити водиља при свакој радњи коју учини уговорни орган који мора услове поставити јасно и минимално у односу на предмет набавке те у случају појаве нејасноћа у условима исте мора прецизно појаснити и образложити, а на страни потенцијалних понуђача је обавеза да у цјелости поштују постављене услове, који су објављени у јавном позиву. Чланом 3. став 1. Закона о јавним набавкама прописано је да је уговорни орган дужан да поступа транспарентно, да се у поступку јавне набавке према кандидатима/понуђачима понаша једнако и недискриминирајуће, на начин да осигура правичну и активну конкуренцију, с циљем најефикаснијег кориштења јавних средстава у вези с предметом набавке и његовом сврхом, док је ставом 2. прописано да се општи принципи обавезно примјењују и поштују и у поступку правне заштите. Уговорни орган је на напријед описани начин, непрецизно прописаном тендерском документацијом, нарушио опште принципе из члана 3. Закона о јавним набавкама, те онемогућио правичну и активну конкуренцију.

Због наведеног, ово судско вијеће закључује да је тужени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање, на које је правилно примијенио материјални пропис, због чега се приговори тужитеља указују као потпуно неосновани. Указујемо и на то да је коначним управним актом поништена Тендерска докумнатција, што тужитељу омогућава да у евентуалном поновном поступку наведене недостатке отклони и проведе поступак на законит начин.

С обзиром на изнијете разлоге, апелационо управно вијеће Суда Босне и Херцеговине налази да је побијана пресуда вијећа за управне спорове правилна и законита, а захтјев тужитеља за њено преиспитивање неоснован, па га је одбило примјеном одредбе члана 54. став 1. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ“, бр.: 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10).

Записничарка,
Маида Абази

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
Судија
Динка Бешлагић-Човрк